

LECTURA 1

–Deu minuts i soparem, pareu taula! –ha cridat la mare des de la cuina.

Tota la casa feia olor de llucet fregit i la Clàudia ha començat a tenir gana. S’ha guardat el pòstic corregit a la butxaca i ha anat al menjador a ajudar el pare.

–Ves a la cuina a buscar els plats i els gots –li ha dit mentre desplegava les estovalles. La mare cantava mentre acabava de preparar la vinagreta de l’amanida.

–Apago la ràdio, mama? –començava a tenir el cap com un timbal, la Clàudia.

Sopant, no ha dit ni piu i al final el pare ha sospitat que n’hi passava alguna:

–Què tens? Et veig amoïnada. Necessites uns dolços, ja ho veig!

LECTURA 2...

Ella ha fugit d’estudi dient que estava cansada i no li han fet més preguntes. De moment no vo-

Tina Vallès

...LECTURA 2

lia compartir amb els pares el misteri del senyor Nohisoc.

Un cop a l'habitació, ha desat el pòstit corregit amb el d'abans i a la llista hi ha afegit un parell de coses noves:

*M'ha corregit una falta.
Erec que és mestre.*

–Bona nit, que descansis, reina.

Els pares li han vingut a fer un petó, com sempre. Però a veure qui agafa el son, ara. La nit serà llarga. No sap si podrà aclucar l'ull amb tot el que ha passat. La Clàudia té un altre maldecap, a banda dels deures sobre l'ofici: el veí nou.

Per una banda, no sap a qui farà l'entrevista, i per l'altra no sap què ha de fer amb el senyor Jacint.

LECTURA 3

Li ha de respondre la nota? O ho ha de deixar estar? No sap què pensar-ne, si és mal educat, tímid o què li passa. Li ha corregit una falta, i no sap si això és perquè es preocupa per ella o bé ho ha fet per fer-la empipar.

I el que més l'amoïna: encara no sap quina cara fa! Ho podria demanar als pares, però no vol que sospitin res del que passa i, a veure, l'edifici és petit, només són ells i el Jacint, així que tard o d'hora se'l trobarà al replà o a l'escala, o el veurà guaitar pel balcó. Només és qüestió de temps, no ha de desesperar-se.

Després de fer unes quantes voltes pel llit i canviar el coixí de posició un parell de cops, la Clàudia ha acabat adormint-se, però aquesta nit ha tingut un son agitat i al matí, quan la mare ha obert la finestra per despertar-la, no es podia creure que ja fossin les vuit.

LECTURA 4...

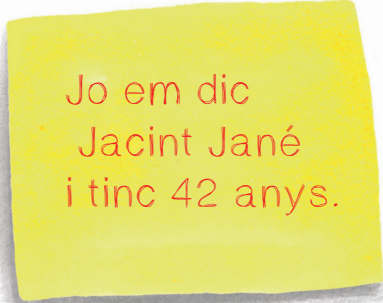
–Amunt, dormilega, que tens una sorpresa amb el got de llet.

La Clàudia ha imaginat que li havien posat dolços per esmorzar, però en entrar a la cuina hi ha vist un got de llet amb cacau, quatre galetes i

...LECTURA 4

una pera tallada, o sigui, el de sempre. La mare l'havia enredada perquè sortís del llit? Quina bar-ra...

Ha sigut quan s'ha assegut a esmorzar que ho ha vist. Un altre pòstit recargolat al costat de la tassa!

Jo em dic
Jacint Jané
i tinc 42 anys.

–Quan puguis m'ho expliques, eh, reina –ha dit la mare mig divertida mig intrigada.

Però la Clàudia estava catatònica, amb mig tall de pera a la boca i la nota entre els dits.

**LECTURA
5...**

–Suposo que com que ahir no hi era li vas deixar una nota, no, vida? –li ha insistit la mare, veient que ella tenia la boca plena i no podia parlar–. M'ho expliques al vespre, que faig tard. Que vagi bé a l'escola, filla!

...LECTURA 5

I se n'ha anat.

La Clàudia ha acabat d'esmorzar de pressa i corrents i amb les galetes mig entravessades a la gola ha corregut cap al lavabo a rentar-se les dents i pentinar-se. Després ha guardat el nou pòstit del senyor Jacint amb els altres i ha afegit més dades a la seva llista:

*Primer cognom: Jané.
Té 42 anys.
Potser és simpàtic.*

Llavors hi ha caigut: té l'edat del pare.

Té 42 anys, com el papa.

LECTURA
6...

La Clàudia ha decidit buscar una capsa per desar-hi tots els pòstits, els que ha escrit el Jacint i els que va omplint ella amb el que en va descobrint.

I en acabar un dubte gegant se li ha instal·lat entre cella i cella: li havia de respondre la nota?

7

...LECTURA 6

No volia fer tard a escola, però el dubte era massa gros per resoldre'l així com així. La Clàudia ha segut a la punta de la butaca on la mare sol llegir als vespres i ha rumiat de valent. Li semblava que aquella nota del senyor Jacint era una manera de dir-li «no soc mal educat, només una mica tímid», però potser s'equivocava. Tan tímid era que no li podia obrir la porta a una nena de vuit anys que li portava una safata de dolços per donar-li la benvinguda?

LECTURA 7...

Aleshores ha lligat caps: ja sabia què faria!

Ha obert la nevera, ha agafat els dolços que havien sobrat, els ha col·locat una mica bé en una carmanyola i hi ha enganxat, esclar, un pòstit:

*Pón per a tu,
els ha fet el papa,
que és forner.*

Benvingut!

...LECTURA 7

Ha fet passar la nota per sota la porta de casa el Jacint i ha deixat la carmanyola damunt de l'estora, i llavors se n'ha anat esperitada cap a l'escola, perquè no volia fer tard i sobretot perquè preferia no ser-hi quan el veí obrís la porta.

A l'escola, el dia encara se li ha fet més etern que el d'ahir. El tiet Jordi, a l'hora d'educació física, li ha demanat si havia fet cap progrés en la investigació sobre el veí nou i ella s'ha inflat d'orgull per dir-li:

LECTURA
8...

—Ja sé quants anys té i el seu primer cognom.

A les cinc avui tampoc s'ha quedat a l'entrada de l'escola jugant i xerrant amb la colla, els ha dit que tenia pressa i ha anat fins a casa corrents. Sort que el poble és petit i tot està a tocar.

Quan ha arribat, ha passat per davant de la porta de casa el senyor Jacint i ha vist que no hi havia res damunt de l'estora. Se l'ha imaginat menjant-se els dolços del pare i ha pensat que segur que li han agradat molt.

Llavors ha vist que davant la porta de casa seva hi havia la carmanyoleta buida amb un altre pòstit enganxat a la tapa:

...LECTURA 8

LECTURA 9...

La Clàudia ha tancat la porta de casa corrents i a la taula de la cuina, mentre berenava, s'ha dedicat a examinar la nota del veí amb deteniment. Llavors ha anat a buscar la capseta dels pòstits i ha afegit una nova dada a la llista:

*Sempre escriu en vermell,
com els mestres.*

Per què deu escriure sempre en vermell? És el seu color preferit? Però el color preferit de la Clàudia és el verd i no escriu pas sempre en verd. Potser, com que s'acaba de mudar, encara no ha desempaquetat aquella caixa que deia DESPATX, on ella imagina que hi té tots els bolígrafs. Ara que hi pensa, els cartellets de les caixes també es-

...LECTURA 9

taven escrits en vermell i en pòstits com els de les seves notes. Per què?

LECTURA
10...

La Clàudia ha encetat una nova llista:

Preguntes per al senyor Nohisoc:

Quin és el seu color preferit?

Per què escriu en vermell?

Per què sempre utilitza pòstits?

Important: De què treballa?

Per què treballa a casa?

Per què no obre la porta?

Són massa preguntes per fer-les totes de cop. N'ha de triar una de sola, i la primera que li faci potser encara no ha de ser la més important. El que té clar és que l'entrevista l'ha de començar a fer ja, perquè el temps passa volant.

Quin és el teu
color preferit?

El meu és el verd.

...LECTURA 10

No sap per què, però ha preferit descalçar-se per sortir al replà a deixar la nota al senyor Nohisoc. I un altre cop, quan ha entrat a casa, li ha semblat que el cor li havia de sortir del pit. Ara toca esperar. Un altre cop. I la Clàudia és tan impacient...

LECTURA 11

–Clàudia? Va tot bé, reina? Ja ets aquí?

És el pare mig adormit que la saluda com cada tarda. Deu haver sentit ara la porta i es pensa que acaba d'arribar. La Clàudia li respon que sí molt suaument i dos minuts després ja el torna a sentir roncar.

Ara hauria de seure a fer els deures de medis, però amb prou feines si es pot concentrar, de tan nerviosa que està. Es pot dir que ha començat a entrevistar el senyor Jacint, tot i que la primera pregunta no li farà servei de cara als deures sobre l'ofici. Però la veritat és que en els deures ja hi pensa ben poc, la Clàudia. Ara li interessa saber més coses del senyor Nohisoc, que cada cop és més misteriós. Continua sense entendre com és que encara no l'ha vist, si al poble cada dia veus a tothom un munt de vegades tant si ho vols com si no.

LECTURA 12

Finalment ha aconseguit fer els exercicis sobre el cicle de l'aigua i després fins i tot ha estat jugant una estona, fins que la mare ha tornat de la feina i li ha dut una nova nota del senyor Jacint que s'ha trobat a l'entrada.

El meu color
preferit és el blanc.
Em relaxa.

–Que li fas preguntes al veí nou, Clàudia? –li ha demanat la mare mig rient–. Deu ser canaller, si et contesta. Encara bo! –ha afegit mentre anava cap al dormitori a despertar el pare.

A l'hora de sopar, la Clàudia ho ha passat una mica malament perquè tant el pare com la mare s'han posat d'acord per preguntar-li un munt de coses sobre les notes del Jacint. Ella ho volia mantenir en secret! Però això de ser filla única i que no hi hagi cap altre nen Llumeres (per poc temps,

LECTURA
13...

...LECTURA 13

per sort!) fa que tots els adults de la família estiguin sempre molt pendents d'ella. A les postres, ha decidit explicar-los-ho tot fil per randa.

Sembla que el tiet Jordi ja els n'havia fet cinc cèntims, i això a la Clàudia li ha molestat una mica. Són aquelles coses que se suposa que els grans fan perquè es preocupen per ella, però que a ella li sembla que les fan per fer-la empipar. A veure si quan neix l'Albert petit la deixen respirar una mica!

Parlant amb els pares també ha sabut que el tiet Jordi i el senyor Jacint van jugar junts en el mateix equip de futbol, quan el Jordi vivia a Barcelona, així

...LECTURA 13

que es coneixen des de fa molts anys, i es veu que són bons amics. Això els pares ho han dit amb un to que a la Clàudia li ha sonat estrany, semblava que la volguessin tranquil·litzar, fer-li veure que era una persona de fiar, i ella no ho ha entès gaire, perquè en cap moment ha sospitat que el senyor Jacint pogués ser mala persona, només el troba misteriós.

–Però no vull que l'atabalis –ha afegit la mare–, perquè m'ha dit el Jordi que no passa un bon moment i que per això ha volgut fer un canvi d'aires.

La Clàudia ara ja fa uns morros de pam.

–Però si va començar ell! –els ha etzibat, i ha anat a buscar la capsa dels pòstits per mostrar-los-en el primer:

No hi soc.